Anul al 61-lea
6 Pagini

EXEMPLARUL 10 LEI
Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 21.464/939

Nr. 243 Luni 4 Septembrie 1944
6 Pagini

ABONAMENTE
UNIVERSUL
PROVINCIA
Lei 700 pe 3 luni
Lei 1300 pe 6 luni
Lei 2500 pe 12 luni
CAPITALA
Lei 800 3 luni
Lei 1400 6 luni
Lei 2600 12 luni
AUTORITĂŢI
Lei 3500 pe an

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar:
„UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

ABONAMENTE
U. LITERAR
6 luni [illegible] lei
12 luni 800 lei
U. COPIILOR 6 L. 460
lei-12 L. [illegible] RADIO U.
6 L. 600 [illegible] 1000
Z. ŞTIINŢA 6 L. 600-12 L. 1000 lei, VESELIA 6 L. 430-12 L. 800 lei
FR. SUFLET 6 L. 320-12 L. 600 lei

DIRECTOR
ION LUGOSIANU

CÂT NE COSTĂ
COLABORAREA ECONOMICĂ CU GERMANIA

Dacă alianţa politică şi militară cu Germania s'a dovedit nefastă şi, în răstimp numai de trei ani, reuşise să târască statul român şi însăşi existenţa noastră ca popor pe marginea prăpastiei, mai fericită în rezultate nu s'a arătat nici aşa zisa „colaborare economică" româno-germană, care, până la urmă, se transformase într'o aservire totală a economiei româneşti intereselor şi scopurilor acaparatoare ale imperialismului hitlerist.

Primul pas a fost făcut prin semnarea convenţiei din 4 Decembrie 1940, urmată de acordul de clearing, de plăţi şi de transfer din 19 Februarie 1941, care extindea sistemul clearingului şi regimul plăţilor şi al transferului şi asupra ţărilor de sub ocupaţie sau administraţie germană: Olanda, Belgia, Norvegia şi Guvernământul general şi la care s'a adăogat mai târziu reglementarea schimbului românesc cu Serbia, Grecia, Alsacia şi Lorena, Carintia şi Stiria de jos, cum şi regiunile Rusiei răsăritene ocupate temporar de trupele germane.

Graţie acestor convenţiuni, forţele productive ale ţării şi ale poporului român au fost puse la dispoziţia Reichului, care n'a întârziat să le imprime pecetea organizării tiranice şi totalitare specifice regimului hitlerist. Organizarea producţiei noastre naţionale, în agricultură, caşi în industrie, n'a însemnat altceva decât încorporarea dela acea dată a factorilor noştri economici în planul german de patru ani (Vierjahresplan).

Din primul moment a şi început goana după vânatul întreprinderilor şi bogăţiilor româneşti, la început în forme mascate, la adăpostul fondării de societăţi anonime mixte „româno-germane" sau de coparticipări, preluări de acţiuni şi sporiri de capitaluri sociale în întreprinderile existente, mai apoi exclusiv şi direct, prin acaparări de întreprinderi şi de exploatări şi industrii petrolifere, de exploatări forestiere, de uzine metalurgice, de colectări şi comercializări de materii prime şi agricole, sistem „Solagra".

Numai în primul an (1941) dela intrarea în vigoare a convenţiei economice germano-române din Decembrie 1940, s'au înfiinţat în România 40 de întreprinderi cu capital german sau româno-german, printre care şi „Societatea româno-germană pentru industria şi comerţul lemnului" la care Uzinele Göring participau cu 75 de milioane lei.

Formula demagogică a naţionalizării, care, din punct de vedere practic, n'a servit nici interesele economiei particulare româneşti, nici interesele economiei publice — realizarea ei luând forme caricaturale şi soldându-se cu pagube de miliarde, iar din punct de vedere moral lărgind atmosfera de corupţie, de afaceri scandaloase şi de vaste îmbogăţiri personale —, n'a înregistrat rezultate palpabile decât într'o singură direcţie, aceea a acaparării bunurilor economice evreeşti de către germanii din ţară şi din Reich. Adevărul e că cele mai înfloritoare întreprinderi din Banat, Ardeal, Bucovina şi în bună parte din Vechiul Regat au fost luate, la adăpostul lozincei de naţionalizare, de către minoritarii saşi, şvabi şi germani din ţară.

Faptul este atât de categoric, încât, cu prilejul instalării sale la conducerea ministerului economiei naţionale, noul ministru al resortului, d. general Potopeanu, a trebuit să constate răspicat că naţionalizarea întreprinderilor la noi a însemnat de fapt „GERMANIZAREA" lor.

Dar până aci n'am făcut decât să ridicăm numai un colţ al vălului care acoperă consecinţele grave şi problemele penibile derivând din mioapa noastră politică de aservire economică intereselor germane, la care am înhămat ţara în ultimii 4-5 ani.

In articolele următoare ne vom ocupa pe rând de aproape laturile diverse ale acestei vaste probleme.

LUPTELE DIN JUDEŢUL TREI SCAUNE
MARELE STAT MAJOR AL ARMATEI
COMUNICAT
ASUPRA OPERAŢIUNILOR DIN ZIUA DE 2 SEPTEMBRIE 1944

In cursul zilei de 2 Septembrie 1944, în urma acţiunilor duse de trupele noastre contra vaselor germane ce încearcă să se retragă spre Dunărea superioară, au fost scufundate 5 vase inamice la Calafat şi alte 5 vase la Gruia.

In Transilvania, trupele române continuând operaţiunile ofensive, au cucerit comunele Racoşul de Sus, Baraolt, Chepeţ, Micloşoara, Alta Mare, Alta Mijlocie, Belin, Băile Sugaş şi Sâncrai, în regiunea Nord-Vest Sf. Gheorghe.

Deasemeni, s'a câştigat teren la Nord Est de Bicfalău.

STATUTUL ACTUAL AL RAPORTURILOR ROMÂNO-SOVIETICE
DECLARAŢIILE D-LUI GRIGORE N. BUZEŞTI, MINISTRUL AFACERILOR STRĂINE

D. Grigore N. Buzeşti, ministrul afacerilor străine, a primit în ziua de 1 Septembrie mai mulţi corespondenţi de ziare străine care i-au cerut să precizeze statutul actual al raporturilor româno-sovietice. La aceste întrebări, d. ministru Buzeşti a răspuns prin următoarele consideraţiuni:

„La 23 August, îndată după constituirea noului guvern, am dat, prin intermediul Legaţiunii noastre din Ankara, depline puteri pentru semnarea armistiţiului, delegaţilor noştri dela Cairo, d-nii Barbu Ştirbey şi Constantin Vişoianu. Ambasadorul sovietic la Cairo a comunicat atunci acestor delegaţi că guvernul său este de acord cu semnarea armistiţiului în condiţiunile stabilite în urma negocierilor ce avuseseră loc. dar că răspunsul guvernului sovietic urma să devină definitiv numai după asentimentul Statelor Unite şi Angliei.

Delegaţii au plecat apoi la Moscova unde urmează să se procedeze la semnarea armistiţiului.

Ei se află acolo de trei zile, şi guvernul român aşteaptă cu nerăbdare ştirea că armistiţiul a fost semnat.

Se pune acum chestiunea regimului juridic între România şi U.R.S.S. până la semnarea armistiţiului.

In această privinţă, d. Molotov, Comisarul Poporului al Afacerilor Străine, a făcut la 25 August o declaraţie de care întreaga opinie publică românească a luat cunoştinţă cu cea mai mare satisfacţie, şi prin care a precizat că U.R.S.S. nu are intenţia să dobândească vreo parte din teritoriul român, să schimbe ordinea socială existentă, sau să aducă vreo atingere independenţei României; din contră guvernul sovietic consideră că este necesar să restabilească independenţa României, alături de trupele române, eliberând ţara de jugul fascist.

Declaraţia mai precizează că în cazul când trupele române încetează imediat operaţiunile contra trupelor sovietice şi se angajează să ducă războiul contra Germaniei pentru independenţa României, sau împotriva Ungurilor pentru eliberarea Transilvaniei, cot la cot cu armata roşie, acesta le va permite să-şi păstreze armele şi le va sprijini, prin toate mijloacele, la îndeplinirea nobilei lor misiuni.

U. R. S. S. va înceta operaţiunile îndată ce teritoriul va fi fost eliberat de trupele germane.

Condiţiunea aceasta era îndeplinită de guvernul român dela 24 August ora 4, când el a declarat război Germaniei. De atunci, interiorul României a fost eliberat prin mijloacele armatei române, de trupele germane. Rămâne încă chestiunea Transilvaniei. Acolo mai sunt trupe germane şi ungare, împotriva cărora România este hotărită să lupte imediat cu armata sa, alături de armata roşie.

Subliniez, deci, că independent de semnarea convenţiei de armistiţiu, există între

(Continuare in pag. 2-a)

SITUAŢIA DIN ROMÂNIA
EXPUSĂ DE CERCURILE OFICIALE DIN MOSCOVA

Moscova, 2 (Rador). — **Postul de radio Moscova a difuzat următoarele în cronica consacrată evenimentelor internaţionale:**

„Infrângerile suferite de germani pe frontul de sud au determinat România să

şi să declare război Germaniei.

In România s'a alcătuit noul guvern denumit „Blocul Democrat", reprezentat prin patru partide şi susţinut de întregul popor român.

Această hotărîre a fost ultima posibilitate de salvare a poporului român.

Incercarea hitleriştilor de a răsturna situaţia creată în România a eşuat complet. Noul guvern român a sfărîmat toate încercările hitleriste şi este complet stăpân pe situaţie.

Ocuparea capitalei române de către armata roşie a asigurat completa linişte şi securitatea României.

Pierderea teritoriului român a fost fatală pentru germani deoarece Germania importa din această ţară 30 la sută din materiile prime de care avea nevoe. In plus, Germania pierde în România un aliat important din punct de vedere militar, deoarece ea dispune de o armată de circa 25—30 divizii.

Lovitura de stat din România cu înlăturarea dela conducere a clicei lui Antonescu, a fost atât de surprinzătoare pentru germani încât ei au fost în imposibilitate de a lua vreo contramăsură.

Germanii vorbesc de formarea „undeva" şi „de cineva" a unui guvern de marionete. Ameninţă în acelaşi timp noul guvern român în toate felurile, însă această manevră rămâne zadarnică.

Evenimentele din România au alarmat serios pe conducătorii maghiari care se simt vizaţi direct în urma acestei întorsături de lucruri. După cum se ştie, conducătorii maghiari pun mari speranţe în „luarea de contramăsuri germane împotriva României" care s'a alăturat în mod vădit Naţiunilor Unite spre a recuceri Ardealul stăpânit de Ungaria.

Dacă germanii nu au fost capabili să ia contramăsuri atunci când se găseau pe teritoriul român, ce mai sunt ei capabili să facă în actuala situaţia? Tocmai aceasta este cauza frământărilor noului guvern maghiar care este pus în faţa unor mari dificultăţi".

DE VORBĂ CU GENERALUL BURENIN,
COMANDANTUL TRUPELOR SOVIETICE DIN BUCUREŞTI

Cred că oricine dintre cititorii ziarului îşi poate închipui emoţia şi... timiditatea care m'au cuprins atunci când, ajunsă în faţa porţii Comandamentului militar al armatei Roşii din Bucureşti, m'am apropiat de sentinelă şi am încercat să-i lămuresc „importanţa" vizitei mele.

Sovieticii sunt oameni de înţeles. Soldatul m'a lăsat să intru şi zâmbind mi-a indicat drumul. Peste o clipă, stăteam de vorbă cu câţiva ofiţeri superiori cari, aflând că sunt ziaristă, s'au grăbit să-mi ceară.... informaţii!

Erau abia sosiţi de pe front şi voiau să afle ce se mai întâmplase între timp în Pacific, în Franţa şi la noi.

— Cred că aţi fost plăcut surprinşi de căldura primirii noastre? întreb pe unul dintre ei.

— Nu, răspunde un căpitan, fiindcă peste tot, oamenii ne-au eşit la fel în cale, aclamându-ne.

Toţi ne-au adus flori, toţi ne-au aclamat. Oamenii ştiu acum cine sunt nemţii şi că armatele sovietice vin să-i elibereze de cotropitorii germani".

— Desigur, domnule căpitan, totuşi ţin să vă spun că noi, românii, şi în deosebi bucureştenii, ne-am bucurat sincer, v'am aşteptat cu mai multă nerăbdare decât... acei care n'au cunoscut bombardamentele germane!

— **Ştim foarte bine. Camarazii mei au fost mişcaţi de entu-**

Sper că prietenia începută atât de frumos se va desvolta, trainic, pentru binele ţării voastre.

❖

Generalul Burenin e un om înalt, cu părul cărunt şi ochii albaştri. După primele clipe, frica şi emoţia, care mă făceau să bâlbâi, au dispărut. Atitudinea lui simplă, zâmbetul blând, puţin ironic, privirea pătrunzătoare, plină de adâncă înţelegere, totul e contrar imaginei fioroase zugrăvite de germani.

N'are nici aroganţa, nici asprimea comandanţilor nemţi, nici felul lor brutal şi tranşant de-a răspunde şi a hotărî. Dimpotrivă. Cu o răbdare uimitoare, cu totul neaşteptată la un comandant militar, el ascultă păsul fiecăruia şi rezolvă pe loc problemele care se ivesc. Ii vorbesc

— E natural ca în primele zile să domnească puţină confuzie, până ce totul va fi organizat, spune coman-

(Continuare in pag. 2-a)

NEGOCIERILE ARMISTIŢIULUI DECURG SATISFĂCĂTOR

Din sursă oficioasă, se comunică:

Se aduce la cunoştinţa generală că svonurile difuzate de cercurile ostile noului regim democratic, cu intenţia de a turbura liniştea cetăţenilor şi încrederea lor în bunele noastre raporturi cu U. R. S. S., sunt născociri tendenţioase.

Negocierile pentru condiţiunile armistiţiului începute la 30 August la Moscova decurg în mod satisfăcător, iar incidentele izolate ce au avut loc în ţară nu depăşesc caracterul unor întâmplări inerente mişcărilor unor trupe operative.

PERSONALITATEA NOULUI MINISTRU AL AFACERILOR STRĂINE

D. Grigore Niculescu-Buzeşti, ministrul afacerilor străine, este în vârstă de 36 ani. Diplomat de carieră, d-sa a fost unul dintre cei mai apropiaţi colaboratori ai regretatului N. Titulescu.

Astfel, d-sa a făcut parte din cadrele delegaţiunii noastre de pe lângă Societatea Naţiunilor. Mai târziu, d. Buzeşti a fost şeful secţiunii pentru Societatea Naţiunilor din ministerul afacerilor străine, apoi a funcţionat la legaţiunea noastră din Stockholm [illegible] precum şi ca însărcinat cu afacerile noastre externe la Riga. Incepând din 1940, d. Buzeşti a condus în ministerul afacerilor străine, afacerile politice şi ale cifrului, fiind în acelaş timp codirector al afacerilor economice. In această calitate d-sa s'a străduit a combate influenţa şi intenţiunile Germaniei.

In August 1943, aflându-se în trecere prin Stockholm, d. Buzeşti nu a ezitat a face presei sudeze declaraţiuni prin care arăta dorinţa României de a ieşi din război, cu singura condiţiune a respectării drepturilor ei legitime. Aceste declaraţiuni au fost reproduse şi comentate atunci cu cel mai viu interes de presa şi posturile de radio ale Naţiunilor Unite.

Cât despre contribuţiunea d-lui Buzeşti în pregătirea şi punerea în practică a schimbării de regim din 24 August, ea a fost deosebit de activă.

SANCŢIONAREA CELOR CARI AU COMIS CRIME ŞI DELICTE SUB REGIMURILE DICTATORIALE

Guvernul a pus în studiu chestiunea sancţionării tuturor acelora care au săvârşit crime şi delicte sub regimurile dictatoriale precum şi a acelora care prin acte sau omisiuni au prejudiciat patrimoniul Statului şi fondurile cu destinaţie publică.

Deasemeni, îşi vor lua pedeapsa autorii şi beneficiarii procedeelor fasciste şi acei care au nesocotit drepturile fundamentale ale Naţiunei şi ale cetăţenilor.

STABILIREA RĂSPUNDERILOR
COMUNICAT

Se aduce la cunoştinţa generală, pe această cale, că în interesul stabilirei răspunderilor cu privire la trecuta activitate a foştilor demnitari, organele oficiale au nevoe să fie puse la adăpost de ori şi ce încercare care ar lungi sau denatura bunul mers al cercetărilor.

In consecinţă:

Orice persoană, indiferent gradul de rudenie, care va încerca să intervină direct sau indirect pentru cei reţinuţi pentru cercetări, va fi imediat arestată şi trimisă în judecata pentru complicitate.

VON KILLINGER, FOSTUL MINISTRU AL GERMANIEI LA BUCUREŞTI, S'A SINUCIS
ŞI-A LUAT VIAŢA ŞI SECRETARA LUI, D-RA INGRID

Evacuarea celor adăpostiţi la legaţia germană

După ruperea relaţiunilor diplomatice dintre România şi Germania şi proclamarea stării de război între aceste două ţări, baronul Manfred von Killinger, fostul ministru al Reichului la Bucureşti, a rămas în localul legaţiei germane din calea Victoriei colţ cu str. Victor Emanuel, împreună cu tot personalul legaţiunei germane în număr de 350-400 de persoane, cu ziarişti germani acreditaţi la Bucureşti şi câteva zeci de persoane din colonia germană, care au recurs la dreptul de azil al legaţiei.

❖

Pe lângă persoana baronului Killinger cât şi a secretarei sale, fusese detaşat pentru pază d. inspector de poliţie Petre Stănescu, din poliţia de siguranţă de pe lângă prefectura poliţiei Capitalei. Fostul ministru plenipotenţiar al Germaniei locuia într'o cameră, în altă cameră alăturată aflându-se secretara sa.

Eri dim., pe la ora 9 jum., d. inspector de poliţie Petre Stănescu, care, cum am arătat, fusese ataşat aci pentru pază, — luându-şi postul în primire încă dela ora 7 dim., — în timp ce se afla în hall, în faţa uşei în care locuia d-ra Ingrid, a auzit o detunătură de revolver. Din camera alăturată şi-a făcut apariţia baronul von Killinger, care, după ce a încuiat uşa cu cheia, a luat revolverul de jos şi înainte de a fi putut fi împiedicat şi-a descărcat şi el un glonte în cap, prăbuşindu-se jos, alături de secretară, care se împuşcase în inimă.

Deschizându-se uşa de către autorităţi s'a constatat că ambii sinucigaşi au încetat din viaţă.

❖

Cazul fiind adus îndată la cunoştinţa autorităţilor, au sosit la faţa locului d-nii: general Aldea Aurel, ministrul afacerilor interne, însoţit de d. general Liteanu, subsecretar de stat la departamentul internelor; colonel Nicolae Cristea, prefectul poliţiei Capitalei, consilier juridic Ionel Stănescu, subdirectorul general al Siguranţei Statului; Ionescu-Goangă, secretarul general al Prefecturii poliţiei Capitalei, etc.

In primul rând s'au luat măsuri ca nimeni să nu pătrundă în camera unde s'a desfăşurat această sângeroasă dramă, până când nu va veni la faţa locului d. Renteoswärd, ministrul Suediei din Capitala noastră, care gerează interesele Germaniei şi care să constate această dublă sinucidere. dispunând în acelaş timp asupra cadavrelor celor doi sinucigaşi.

Arhivele legaţiunii au fost sigilate conform uzanţelor diplomatice în asemenea împrejurări, cu respectarea tuturor formelor cuvenite.

❖

Din ordinul reprezentanţilor autorităţilor, circulaţia pe str. Victor Emanuel, — pe toată întinderea legaţiunii germane, începând din calea Victoriei, — a fost complet barată prin cordoane militare.

Cât despre marele număr de supuşi germani care erau până acum adăpostiţi în localul sus zisei legaţii, s'au luat măsurile necesare ca ei să fie evacuaţi în comuna Mihai Bravu.

I. LEFTER

ARMATA ROŞIE IŞI CONTINUĂ INAINTAREA RAPIDĂ IN SUD-ESTUL EUROPEI

Moscova, 2 (Rador). — D. Duncan Hooper, corespondentul special al agenţiei Reuter, anunţă Vineri:

Armata roşie se află acum pe punctul de a stabili legătura cu mişcarea de eliberare din sud-estul Europei.

In vreme ce armata a 4-a ucraineană a generalului Petrov este gata pentru asaltul Ungariei prin Carpaţi.

Se aşteaptă ca unităţile armatei de sub comanda generalului Malinovsky să atingă în câteva zile graniţa româno-jugoslavă.

Ele merg cu o viteză de 25 mile pe zi, în înaintarea lor prin România.

Alte formaţiuni sovietice urmăresc resturile diviziilor germane sdrobite la vest de Bucureşti.

Tancuri şi automobile militare, în valuri nesfârşite, merg pe şoselele arse de soare..

La sfârşitul celei de a doua săptămâni a pătrunderii armatei roşii în România, rezistenţa germană a devenit inexistentă în unele locuri unde armatele generalilor Malinovsky şi Tolbukin sunt aproape tot atât de intacte ca şi atunci când au plecat.

Pierderile inevitabile suferite în bătăliile pentru Ploeşti cu prilejul pătrunderii în România au fost completate şi forţe proaspete de tancuri şi infanterie motorizată se revarsă în România.

Imense forţe ruseşti se află acum eliberate pentru asaltul final împotriva germanilor din Polonia, dela graniţa Prusiei orientale şi din Baltica.

Pe toate aceste fronturi armata roşie se pregăteşte pentru viitoarele ofensive îndreptate spre inima Germaniei.

Incercările germane de contraofensivă dela Varşovia nu au depăşit niciodată stadiul contraatacurilor şi întreaga lor forţă în acest sector este acum „sdruncinată" rău.
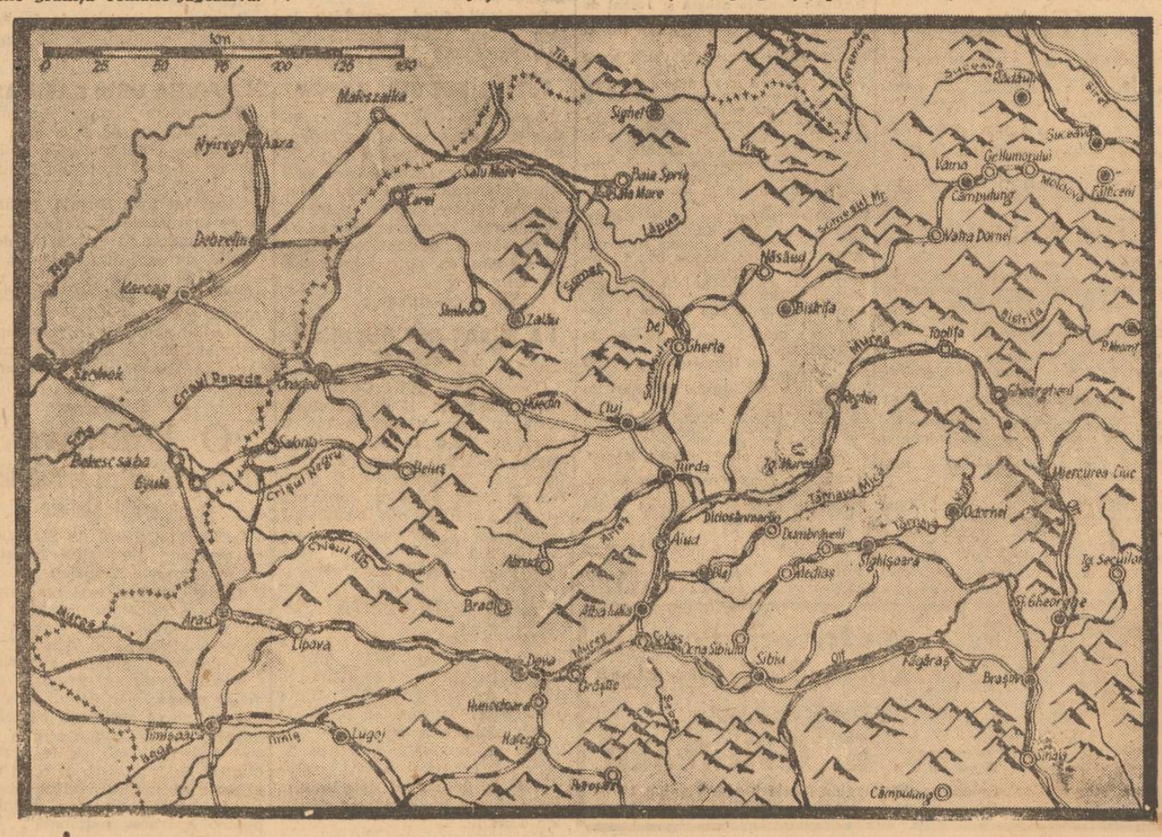
Sunt semne despre sleirea progresivă a forţelor germane din Statele Baltice, după luptele care au durat săptămâni întregi cu armatele generalilor Bragramyan, Maslenikov, Eremenko şi Govorov.